

Udvalgene ikke mente at kunne tage endelig Stilling til Sagen, forinden den endelige Kommissionsbetænkning forelaa.

I Henhold til de af Kommissionen givne Forslag, hvortil henvises, udkræves til Opholdstillæg til saavel de bestaaende som de foreslaaede nye Poster ialt ca. 2 220 000 Kr. aarlig, hvoraf dog ca. 163 000 Kr. er anslaaet til midlertidige Poster, der bortfalder efter 5 Aars Forløb, medmindre anderledes ved Lov bestemmes, jfr. § 1 i Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.

Dette Beløb foreslaas indtil videre aarlig stillet til Udenrigsministeriets Raadighed, dog at Ændringer i Beløbet kan ske ved de aarlige Finanslove.

Angaaende Størrelsen af de i Overensstemmelse med Kommissionsbetænkningen foreslaaede Opholdstillæg ved de enkelte Poster henvises til Bilag 3.

Da det er at forudse, at de stærkt svingende Priser endnu i lang Tid vil nødvendiggøre hyppige fornyede Reguleringer af det Tjenestemændene i Udlandet tilkommende Opholdstillæg, er der foreslaaet oprettet et Nævn til Behandling af de herhen hørende Spørgsmaal.

Det er Hensigten, at Nævnet skal modtage samtlige Oplysninger om Prisforholdene og andre i Betragtning kommende Omstændigheder for hver enkelt Tjeneste i Udlandet, saaledes at Nævnet vil være i Stand til at afgive Udtalelser til Brug for de bevilgende Myndigheder ved Reguleringen af Opholdstillæggene.

Naar der foreslaas Oprettelsen af et særligt Nævn skyldes det, at det i § 48 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 omhandlede Lønningsraad er sammensat uden Henblik paa de ganske særlige Interesser, som det i denne Forbindelse gælder om at varetage, hvilket ogsaa har bevirket, at Lønningsraadet heller ikke tidligere har beskæftiget sig med Reguleringen af Opholdstillæggene for Tjenestemændene i Udlandet.

I Kommissionsbetænkningen er Nævnets Bestaaen foreslaaet begrænset til 3 Aar, men Udenrigsministeriet anser det for ønskeligt, at der ikke i Loven tages Stilling til dette Spørgsmaal.

ad § 11.

Den i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelse svarer til de hidtil gældende Bestemmelser i Lov Nr. 123 af 27. Maj 1908 §§ 6 og 19, dog at Bosættelsestillægget af Hensyn til Pengenes forringede Værdi er foreslaaet forhøjede til Grundlønnen for 2 Aar i Stedet for som hidtil for 1 Aar.

I Paragraffens sidste Stykke er dog Bosættelsestillægget begrænset til Grundlønnen for et Aar i de Tilfælde, hvor møbleret Tjenestebolig forefindes. Uagtet der ogsaa i disse Tilfælde vil blive paaført den ny tiltrædende Tjenestemand meget betydelige Udgifter, skønnes det nemlig, at et Beløb af indtil Grundlønnen for 1 Aar i disse Tilfælde kan anses for passende.

ad § 12.

Som fremhævet i Kommissionsbetænkningen Side 104 maa det anses for ønskeligt af Hensyn til Ensartetheden i Repræsentationen i størst mulig Udstrækning at skaffe de i Chefstillinger udsendte Tjenestemænd Tjenesteboliger, ligesom det, hvor saadanne Tjenesteboliger ikke forefindes, maa anses for ønskeligt, at Staten afholder Udgifterne ved, at Tjenestemanden kan sikre sig en efter Tjenestens Tarv passende Bolig.

Hertil kommer, at det med de nuværende stærkt svingende Priser paa Boliger er vanskeligt at fastsætte Opholdstillæggene for Tjenestemændene paa retfærdig Maade, naar disse Tillæg skal omfatte Statskassens Tilskud til Boligerne.

De samme Betragtninger, der gælder for selve Boligen, gør Kommissionen endvidere gældende med Hensyn til Boligens Opvarmning og Belysning, idet det ogsaa for disse Udgiftsposters Vedkommende vil være nødvendigt, at Tjenestemanden eventuelt med Tilsidesættelse af egne Interesser træffer Dispositioner af Hensyn til Tjenestens Tarv.

For imidlertid at gøre Tjenestemanden interesseret i, at Udgifterne til Opvarmning og Belysning holdes saa lavt som muligt, stilles der i Overensstemmelse med Kommissionen Forslag om, at Statskassen kun godtgør de $\frac{3}{4}$ af Tjenestemændenes Udlæg hertil, medens han selv skal bære den ene $\frac{1}{4}$.

Det i Paragraffens 2det Stykke indeholdte Forslag tager Hensyn til saadanne Tilfælde, hvor Tjenestemanden ved Tilskud af private Midler ønsker at indrette sig i en større eller kostbarere Bolig, end det under Hensyntagen til de stedlige Forhold skønnes nødvendigt.

Af Hensyn til de for Udenrigstjenesten gældende særlige Forhold foreslaas det, at § 36 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 ikke finder Anvendelse for Udenrigstjenesten, idet der ved Opholdstillæggets Fastsættelse tages Hensyn til, at Staten afholder Udgifterne til en passende Bolig for Tjenestemanden.